

Boer in ruste

Ome Knilles

Lambert van der Aalsvoort

‘Kom je mee een tas koffie vatten?’, vraagt Ome Knilles. Na een gedenkdienst treffen we elkaar tussen de kerkgangers die naar buiten drommen. Hij neemt zijn fiets aan de hand en samen lopen we de paar honderd meter naar de oude boerderij. Alles in het voorhuis is nog zoals in mijn vroegste herinneringen. Je stapte door de voordeur direct binnen in de huiskamer. Door het enige raam viel een beetje licht op de zwarte plavuizen. Op de schouw een kruisbeeld met aan weerskanten een rij sierborden. Een zachtjes tikkende klok en een grote linnenkast. In de geut werd nog water met de hand opgepompt. Een trapje naar de opkamer en de twee andere slaapkamers direct onder

het rieten dak. Er werd gekookt op het houtfornuis, ook de enige verwarming. Ernaast was de deur naar de stal en het gerief.

De kinderen vonden werk in het dorp of in de buurt en zijn thuis blijven wonen. Een stuk van de stal is verbouwd. Eigentijdse voorzieningen hebben hun intrede gedaan in een nieuwe keuken en een huiskamer die uitzicht geeft op de boomgaard. Ome Knilles en Tante Bertha hebben werk in de moestuin en zorgen voor Iris en haar kalf Rosa.

Ik vraag of ik nog eens terug mag komen om er foto’s van te maken. Ome Knilles denkt een ogenblik na en zegt: ‘Ik zou niet weten waarom niet.’

Na een paar boterhammen met appelstroop
loopt Ome Knilles naar het schuurtje waar hij zijn
gereedschap pakt.

Hij brengt Iris en Rosa vers gemaaid gras
en rijdt de stalmest naar de mestvaalt.

Tante Bertha melkt sinds haar jeugd.

Met een korte krachtsinspanning tilt ze de melkbus over de rand van de waterput die de melk koel houdt.

Tante Bertha kookt.

